

V
V

Z 8734

Seregoniec Jagiellońskie Kowol
lat 24. Prakeykaus telefonista w urzędzie
pocztowym w Międzyrzeczu Koneckim.

Stau czynny kanał.

8734

10 lutego 1940 roku zostadciu nymmeriony z
rodzina, jako rodzina osadnika wojskowego, na
wysiedlenie do rosyi, w Gorkowskiej obłasci, Konyński
rejon, posiołek Połdnienica. W spominany posiołek
zauydzano się w lesie opuszczonym, że tożk wyras
się gnieć bez zaobnego pielęgnowania. Biedli
uoi w barakach, na tożk zważył przyrach.
W tenie posiołku zauydzano się, około 95 procent
potarzon a 5 procent umiunicon i biało-rosy.

Stau posiołku uiow około 2 tysioce ludki przewa-
zuie Osadnikow wojskowych, rodzin wojskowych,
urzednikow paustwowych, rodzin kolejarzy i lesniczych.

Lycie w posiołku bydo okropne, gdyż okiesiy
ciępij niebydo, golyz z chwytz gdy nymmeriony, niępcow
ukraincy niępcowohiy zabraci wseytkoz sepuet, a
urocy bydy silne na roboty wyzaniwli nie wcho-
dzoć w poborenie, że nie bydo odpowiedniej okiesiy,
że nie bydo co jest golyz jednie wydawali za
specyjalnemi totonowimi i to posie w uia dej bardzo
plości. Wynowogrodzenie za pracz dawali bardzo małe.

z tego nycuogrodzenia potrzącał 10 procent
 w. k. n. d., tak że miesięczny zarobek
 wynosił około 70 rubli. A gdy kto uciekł z
 roboty, oddawali go do sądu, i sądzali z karobku
 25 procent na miesiąc od 3 do 6-ciu miesięcy.

Tak że przez powyższe warunki powstała
 epidemia tyfusa brzusnego, co pięcioletnio za-
 soby Amur ofiar w ludzich, gdyż ja leżałem w
 szpitalu na wiosnę w 1940 roku w tyfus br-
 zym uroczyście śmiadkiem jak po 2-3 ch o-
 kienkie umierało w szpitalu, przez tych co
 umierało w barakach zakwaterowania. Najwię-
 szego ofiar w dzieciach, ze zmarłych prze-
 mnouu sobie jak. Mielnik, zona osadnika w
 barackach, syn osadnika Władysław Jabłonski,
 osadnik Jurów, córka osadnika Wojciecha Mława
Yecynska, Stefanija Tabisa, osadnik Wojciech, Kranie
Stefan, Jabłonski Frauciszka zmarli w 1940 roku w
Bucharstkiej obłazi, Napkinskim regionie wymierli
 wojna rockina F. J. uoska Rozalja siostra Helena
Tanda i brat Stanimier. Ja zaś wyjechałem
 do wojaka po amnestyi do Tocka, jedniak
 po drodze w Cerkatowie Polka płucówka informo-
 cyjna skierowała mnie i innych kolegów do Tankier

pryjdziełojze nas do transportu pawa kapitana
niepauisznego m. uowiska, twierdzą ze w
okolicach Taszkientu formuje się Pełkie wojsko.
Jednakże gdy przyjeżdżaliśmy do Taszkientu placówka
skierowała nas dalej na południe i dojechał
do Kaganu, tam nas wstaje n. k. w. d. wy-
sady z pociągu i skierowały do kotłowni na
roboty. W teure kotłowni gdzie zastaliśmy
przyjeździły były ogromne te warunki wprost
do nie opisania pracownikom tylko w tam
znowu legowiska i urog co nawet uemytarowu
na jedno rano ~~spóźnił~~ się na doły.

Gdyż z kolegami niekiedy Godowa śmierci ja
tam nyras się, postanowiliśmy bo z wypełnia
opuścić kotłowni i udaliśmy się na stacyę, co
w ruzszie zastaliśmy na stacyi transport
płaków który powracali z pod Faraby pod
dowódctwem p. uyt. Kijewskiego i p. kpt. Iwostikowa
zameldowaliśmy się w dowództwo transportu i
wyjeżdżaliśmy do Karak-sauckiej obłazi, stam
że jedziemy do wojska. Jednakże przyjeżdżaliśmy
za m. Fruca i tam wstaje n. k. w. d. zmusiły
nas do wyśledowania się i wyjazd do kotłowni,
Dowódca transportu niegodził się uwo i postanow-
iliśmy nie wychodzić wagonów, ale dłużej tak

nie mogliśmy ~~zostać~~ wytrzymać gdyż władze
 sowieckie zmusiły nas pociągiem do opuszczenia
 wagonów i wywieźli nas do kocihosu Trudovika.
 Byliśmy zorganizowanymi jak batalion
 od dowódcy państwa uł. Kijewskiego, zajęliśmy
 dwie duże prochy i zaczęliśmy się pakować, była
 to już zima z 1941 na 42 rok, wyżywienie dawali nam
 kocihos po 400 gramów chleba 75 gr. kaszy kukurudzianej
 po 50 gr. mięsa. Między czasie powstała epidemia
 fuzji plamistej, i prawie całe bataliony zacho-
 rowały, skutki były ugrup. trzęs. dziennie umierało
 około 5-10 ludzi, miejscowe władze kocihos
 zastawiły wartę, a resztę obosy i zabroniły wy-
 jechać i wejść do obosy. A między tem czasem
 zaczęła się organizować 10 dew. z Lugonaj
 ci koledek którzy byli zdrowi wyjechali do
 10 dew., ja zaś będąc chorym nie mogłem wyjechać,
 jednakże z chwiłą gdy poczułem się zdrowym
 pojechałem do Lugonaj i zostałem przydzielony
 do dywizyjnej kichp. Ławiczi...

Ławiczi Ławiczi Ławiczi